

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen, Lørdag den 22. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Bidrag af Skibsfarten til Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden.

Mødet hævet Kl. 2⁴⁵.

54de Møde.

Lørdag den 22. Januar Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Skibsfarten til Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3649).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Det første, jeg ønsker at sige om det foreliggende Regeringsforslag, er, at det har sat sig et Formaal, som efter min Overbevisning er berettiget, nemlig at lette den Byrde, som de højt opskruede Priser paa Forbrugs- og Produktionsfornødenheder under Verdenskrigen har lagt paa Forbrugerne og Erhvervene herhjemme. Dette Tryk er i det hele og store vokset, alt efter som Tiden er gaaet, og, som jeg ofte har udtalt det, ogsaa fra denne Plads, er der ingen, der er nærmere til at yde deres Bidrag til Afhjælpning af dette Tryk, end de Personer og Erhverv,

der netop ved Krigssituationen er blevet i Stand til at tage Fortjenester hjem, der er langt ud over det normale og meget højere, end de selv i deres gyldneste Drømme har anet. Og her møder vi da ubestrideligt Dampskibsrederierne i første Linie. Ganske vist er der jo ogsaa med de stigende Fragter fulgt Omkostninger og Vanskeligheder, der gaar langt ud over, hvad man kunde anse for sandsynligt selv under en Krig mellem de europæiske Stormagter. Lønningerne er ganske naturligt steget under Hensyn til det betydeligt større Arbejde, det større Ansvar og ikke mindst den store personlige Risiko. Der er fremdeles meget større Priser paa Skibsfornødenheder; saaledes er Prisen paa Kul jo mere end fordoblet. Der er yderligere en Række Forhold, som man i Almindelighed ikke tænker saa meget paa, men som ikke desto mindre spiller en nok saa væsentlig Rolle som disse direkte Omkostninger. Jeg tænker her særlig paa de længere og besværligere Ruter, der skabes ved Krigsforholdene, de store Lodsudgifter, den lange Ventetid i de overfyldte Havne, de stærkt forøgede Forsikringspræmier og meget andet. Man maa jo vel erindre, at Krigsforsikringen dækker langt fra alle disse Udgifter. Den dækker kun de Udgifter, der foraarsages ved Statsmagternes direkte Indgriben, som naar der lægges Beslag paa et Skib, naar det ved Statsmyndighedernes Foranstaltning tvinges til et Ophold i en Havn, Udlosning o. s. v. Men alle de andre Omkostninger af mere indirekte Art dækkes ikke af Krigsforsikringen. Det maa heller ikke glemmes, at naar et Skib gaar tabt, vil Forsikringssummen, selv om den er ikke saa lidt oppe over Kaskotaksten, dog ikke under de nuværende Forhold paa langt nær dække, hvad det vil koste at anskaffe et lige saa brugbart Skib til at træde i Stedet for det forulykkede. Selvfølgelig er ogsaa Leje af fremmede Skibe gaaet meget betydeligt i Vejret. Det er altsaa meget store Beløb, der maa regnes fra i de store Fragtsummer. Og naar man vil se retfærdigt paa Forholdene, og det er jo vor Pligt her i Rigsdagen, maa man heller ikke glemme samtidig med de gyldne Maaneder eller snart Aar at tage Hensyn til det, der er gaaet forud. Skibsfarten havde jo